

[H. P. Jensen.]

melse om, at Apotekere er pligtige at udlevere Medicin til fattige. Hvis Lægen erklærer, at der er overhængende Fare, og at der er hurtig Brug for Medicinen, kan man ikke vente med at udlevere den, til Pengene ligger paa Bordet. Det er selvfølgelig en god Foranstaltning overfor de syge, som er uden Midler.

Efter Lovforslaget faar Indenrigsministeren Beføjelse til at forbyde Indførsel og Salg af Lægemedler, hvis Sammensætning ikke er angivet, og Midler, hvis Pris staaar i ganske urimeligt Forhold til Varens Værdi. Som bekendt er der i de senere Aar opstaaet en Del Fabriksmedicin, som Apotekerne just ikke har været helt glade for og for øvrigt heller ikke nærer nogen brændende Kærlighed til, saa vidt mig bekendt. De har derfor ogsaa oprettet en Fabrik for om muligt at imødegaa de andre Fabrikker. Det er imidlertid min Opfattelse, at Medicin, fremstillet paa Fabrikker, er nok saa meget værd som de mindre, haandlavede Portioner fra hvert enkelt Apotek. Men selvfølgelig bør Fabriksmedicin ogsaa være underkastet skarp Kontrol, saa at Publikum har Garanti for at faa den rigtige Vare. For Tiden oversvømmes Landet af udenlandske Produkter, skønt vi har glimrende Fabriksmedicin her i Landet. Der er derfor Anledning til, synes jeg, at indskærpe Lægerne Betydningen af at ordinere danske Varer, naar det kan ske, uden at det bliver paa Bekostning af Produktets Godhed. Jeg vil mene, at paa dette Omraade er der langt igen.

Jeg har selv været udsat for et Tilfælde, hvor jeg fik ordineret en Medicin, som kostede 2 Kr. 85 Ø. paa det hjemlige Apotek, men i en Ferie købte jeg den samme Medicin paa et andet Apotek, hvor de kun forlangte 1 Kr. 30 Ø. Det var naturligt, at jeg spurgte om, hvordan dette forholdt sig, og det viste sig da ved nærmere Undersøgelse, at det skyldtes, at Lægen havde opgivet et udenlandsk Grundstof, og det havde det første Apotek rettet sig efter og derfor beregnet sig en højere Pris, hvilket det havde Ret til, medens det andet Apotek havde givet mig en dansk Vare, gaaende ud fra, at den var af akkurat samme Værdi som Medicin betragtet. Ved Forhandling med den paagældende Læge erklærede han, at det var der ikke noget at udsætte paa, der var ikke Tvivl om, at det danske Produkt var meget godt. Jeg holder mig naturligvis stadig til den billigere Vare. Men dette lille Eksempel viser klart og tydeligt, at man ved at bruge

de danske Præparater vil kunne faa Medicinen betydeligt billigere, og det er det, vi stadig arbejder paa.

Der er fastsat en Del Regler for Driften af Apoteker, saavel for Apotekerne selv som for Medhjælperne, og samtidig er der indført en Aldersgrænse for Retten til at drive Apotek. Denne Grænse er sat ved de bekendte 70 Aar, men som allerede nævnt er Grænsen vigende; den nedsættes ikke skraks, men gradvis, saa at den ikke kommer til at berøre nogen i nævneværdig Grad.

Vedrørende Apotekerfonden og dens Virksomhed indeholder Lovforslaget en Del Regler, som alle i mere eller mindre Grad er til Gavn for Statskassen. Apotekerne og deres Enker bliver pensionsberettigede med henholdsvis 2 400 Kr. til Apotekerne og 2 000 Kr. til Enkerne. Dertil kommer Reguleringstillæg og eventuelt Børnetillæg. Der skal ligeledes ydes Bidrag til Pensionskassen, saa at Medhjælperne ogsaa kan blive pensioneret. Deres Pension er blevet sat til 2 000 Kr. og Pensionen til Enkerne til 1 400 Kr. samt naturligvis baade Reguleringstillæg og Børnetillæg.

Det principielle i Lovforslaget, nemlig Ophævelsen af de salgbare Privilegier, er udformet i en halv Snes Paragraffer. Der oprettes en Afviklingskasse, og efterhaanden som denne Kasse faar Midler, finder Afviklingen Sted. Der er altsaa ikke Tale om straks at foretage en gennemgribende Nyordning, paa ingen Maade — en saadan vilde kræve store Midler; her indføres ikke noget, som man kan sige kommer overraskende, men her foretages et Brud med de gamle Traditioner, paa den gamle Praksis, saa at man med Tiden faar afskaffet de reelle Privilegier, og det er Kærnepunktet i Lovforslaget. Om end der ved den foreslaaede Ordning ikke straks opnaas det tilsigtede, tror jeg dog, at Lovforslaget er af en saadan Karakter, at saavel Apotekere som Medhjælperne vil være vel tjent med at bidrage til Sagens Ordning, ligesom jeg tror, at den foreslaaede Ordning vil blive til Gavn for Publikum i Almindelighed, dels derved, at en Mængde Forhold nu ordnes paa betryggende Maade, dels ved, at der skabes Mulighed for en rimelig Nedsættelse af Medicinalprisen. Jeg skal derfor anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse, idet jeg understreger, at det er enstemmigt vedtaget i Folketinget, og mit Parti ser gerne, at Lovforslaget ophøjes til Lov allerede i denne Samling. Jeg vilde derfor beklage det, hvis de Udtalelser, som det ærede 7de landstingsvalgte Medlem